

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלק יד

על חיוב ושמירת תורת המקוואות

אור הזוהר 221 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

פרק כ"ה

בו יבואר שעיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש הוא, לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם - רחיצת החמין בערב שבת קודש הוא חיוב גדול, והרמב"ם השווהו בשיווי עם סעודת שבת - מצות רחיצת פנים ידים ורגלים בחמין מערב שבת, שהוא דוגמת שלהובא, לדחות הרע דנוגה שבגוף ונפש הבהמית, ויהי' כולו טוב בשבת

תעבירו באש וטהר וכל אשר לא יבוא באש העבירו במים וכו', כי החוטא בחטאו הנה בא באש התבערה חמדת תאות לבבו אשר תבער כאש להבה אכלה סביב וכו', כי כאשר יבער האדם בקרבו אשו של הקב"ה להדבק בו באהבה עזה וחיות אש, זה אוכל ושורף אשו של יצר הרע, אש התאוה אשר בקרבו, ובוה מגביר היצר טוב על היצר הרע, וטובל עצמו באש, ואז כל דבר אשר יבוא באש תעבירו באש וטהר.

עיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש, לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם באש להבה אכלה סביב

3. ועל כן בערב שבת קודש, בעת אשר יתחיל הארת השבת קודש, ואז צריך האדם לעלות אל לבו בחינת הבשת האמור, להתבייש במר נפש ממעשה החול, ולבוא לבחינת תשב כנוצר, בא הרחיצה במים חמין, להראות אשר צריך לטבול ברשפי אש, להיות אש אכלה אש של היצר הרע, וזה הוא עיקר הטבילה שאדם צריך לטבול בערב שבת קודש, לברוח מרשות הרבים אל רשות היחיד יחודו של עולם באש להבה אכלה סביב.

ועל כן חיוב זה הוא מדברי נביאים ופסקי חז"ל בגפ"ת, ואך אחרי זה צריך עוד לטבול בארבעים סאה המבואר בדברי הרב האר"י זכרונו לברכה וכו'.

4. בספר תולעת יעקב (סוד שבת) וזה לשונו: טעם לרחיצה ערב שבת, שבימי החול שולטות סיבה אחרת בעולם, וצריכים עם הקודש לצאת מתחת הרשות ההוא לנקות עצמם ממנו, ליכנס בסוד האמונה הקדושה וכו'.

5. בספר אור השבת (פרק ב' אות י"ט) מביא בשם ספר עונג שבת בשם מקובלים, כי טעם לרחיצת פניו הוא, כי כל ישראל יש לו צלם אלקים שנאמר אך בצלם יתהלך איש, וכל ימי השבוע נחשך מכל

1. בספר באר מים חיים (פרשת בהעלותך בד"ה או ירמוז הכתוב באומרו בהעלותך וגו'): בהגיע יום השבת קדשינו אשר הקדושה מאירה ומופיע בו על כל נשמות ישראל, וכל אדם לפי מה שהוא מרגיש בנפשו תוספת קדושה תוספת יראה תוספת אהבה למלך עולמים ברוך הוא, וביחוד אשר נאסר בו הוצאה מרשות היחיד לרשות הרבים, והכנסה מרשות הרבים לרשות היחיד, והוא רומז על הנזכר שאסור לאדם לצאת מיחודו ואחדותו על רגע אל עלמא דפרודא ח"ו, ושלא להכניס ח"ו משם לרשות היחיד, ואז צריך להתבושש מאוד ממעשה החול ממה שעבר עליו בהוצאה והכנסה, ובפרט אם חס ושלום מרגיש בעצמו מעבירה גמורה דאורייתא או דרבנן שהעובר על איסור קל של רבנן מקרי רשע, כמאמר חכמינו זכרונם לברכה (יבמות דף כ' עמוד א'), או מעבירות שאדם דש בעקביו, שהבושה תגדל אצלו מאור פני מלך חיים המאיר ומופיע ביום שבת קדשנו, ואז נתהפך אצלו הבשת לתשב ששב אל ה' בכל לבבו ונפשו ומקבל עליו באמת מעתה לאהבה את ה', ולירא ממנו ולפאר לבוראו ולנצח יצרו, ולהודות לשמו ית', ולהתקשר בו ולהמליכו על כל אבר וגיד מרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו מלכות גמורה וכו'.

רחיצת החמין בערב שבת קודש, שהוא חיוב גדול, והרמב"ם השווהו בשיווי עם סעודת שבת

2. ואז הוא בא לבחינת הקרס באהבה עזה ברשפי אש שלהבת י"ה הנרמז ברחיצת החמין בערב שבת קודש, שהוא חיוב גדול, והרמב"ם השווהו בשיווי עם סעודת שבת, כמו שכתב בדבריו (פרק ל' מהלכות שבת הלכה א'-ז) וזה לשונו: ד' דברים נאמרו בשבת וכו' איזה כבוד זה שמצוה על האדם לרחוץ פניו ורגליו בחמין בערב שבת מפני כבוד השבת וכו', הרי ששניהם נלמדו מפסוק אחד והיא בחינת הטבילה באש, שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (סנהדרין דף ל"ט עמוד א') עיקר טבילתא בנורא, בוא דכתיב כל דבר אשר יבוא באש

רוח מסאבא דשריא עליו וכו', וברחיצת פניו בשתי ידיים מסיר הרוח ההוא.

6. בספר תורת חיים (על מסכת עירובין דף ו' וזה לשונו: בספר קרבן שבת פרק ו' סימן ד') כתב: לפי ששבת הוא רמז לעולם הבא יום שכולו שבת, לכך חייב האדם לעשות בשבת דברים שהם מעין יום שכולו שבת וכו', וכשם שבעולם הבא צריך האדם לרחוץ עצמו תחלה בנהר דינור להעביר ממנו כתמי העוונות וכו' ואחר כך נכנס בגן עדן, כך בשבת אמרו רז"ל שמצוה לרחוץ בערב שבת, כדי להעביר ממנו הזוהמא ממש וכו'.

מצות רחיצת פנים ידיים ורגלים בחמין מערב שבת, שהוא דוגמת שלהובא,

לדחות הרע דנוגה שבגוף ונפש הבהמית, ויהי' כולו טוב בשבת

7. בספר דרך מצותיך (להרה"ק בעל צמח צדק זכותו יגן עלינו, מאמר לא תבערו אש, דף צ' ז') וזה לשונו: גדולה מזו אמרו בשבת שאפילו הטוב שבנוגה נפרד מן הרע שבנוגה, על ידי שלהובא דבטש בנוגה בערב שבת שדוחה את הרע דנוגה למטה מטה, כמו שכתוב בזוהר ויקהל (דף ג' עמוד ב') שם, ודפרישית במקדש מעט על שם האריז"ל, ומזה יצא מצות רחיצת פנים ידיים ורגלים בחמין מערב שבת, שהוא דוגמת שלהובא, לדחות הרע דנוגה שבגוף ונפש הבהמית, ויהי' כולו טוב בשבת, ואז יוכל הטוב דנוגה בקדושה האלקית הן למעלה והן באדם.

פרק כ"ו

בו יבואר כי על ידי רחיצת הגוף בחמין בערב שבת קודש נעשים תיקונים גדולים בעולמות העליונים, ומעלה על ידי זה רגלי השכינה כביכול, והיא עיקר הכנעת קליפת נוגה שהוא על ידי רחיצת חמין בערב שבת קודש, ומי שאינו רחץ עצמו בחמין בערב שבת קודש, אינו יכול להרגיש קדושת שבת קודש עד הבוקר, ועל ידי רחיצת גופו בערב שבת קודש זוכה להשיג סוד של שבת, והרחיצה הוא דוגמת הכהנים שהיו צריכים קידוש ידיים ורגלים

שהטבילה תהי' סמוך לקבלת שבת, וכן רחיצת רגלים בחמין, כי גם ברחיצה יש סודות. ומצאתי בכתבי קודש שלו בזה הלשון: ומה טוב ומה נעים שבכל ערב שבת וערב יום טוב ירחץ רגליו במים חמין, לפי שהשכינה רגלי' בחול יורדות מות, ובשבת מעלה אותם אז למעלה, ונכללים בשלשה ספירות נצ"ח הו"ד יס"ד בגדול"ה גבור"ה ת"ת, וכן בכל העולמות בסוד שבעה. וזהו שאמר רחצתי את רגלי איככה אטנפם, ברדת למטה לקליפות וכו'. עיין שם עוד.

1. בספר קרבן שבת (סימן ו' סוד רחיצה בשבת ודינה סימן ה') וזה לשונו: ואיתא בתיקוני שבת רבינו האר"י זלה"ה שרחיצת ידיים ורגלים בערב שבת הוא דוגמת הכהנים שהיו צריכין קידוש ידיים ורגלים, ונודע שהכהנים נקראים מלאכים, כמו שכתוב הכתוב שפתי כהן ישמרו דעת וגו' כי מלאך ה' צבקות הוא, ולכך נראה שלכוונה זו הי' ר' יהודא ב"ר אילעי מלביש עצמו בבגדי פשתן דוקא אחר הרחיצה דידיים ורגלים, כי אחר הרחיצה הי' דוגמת כהן גדול, לפיכך נתלבש גם כן בבגדי פשתן כמו כהן גדול וכו'.

2. בספר יסוד ושורש העבודה (שער ה' פרק א') כתב: ומי שהאיר לו ה' עיני שכלו לעיין כתבי האר"י ז"ל, שם יראה התיקון הגדול והנפלא מה שנעשה בעולמות העליונים על ידי רחיצת פניו ידיו ורגליו במים חמין בערב שבת קודש, ומה טוב אם יכול לרחוץ כל הגוף בהם, ואם ירחץ ראשו תחלה, ויאמר בשעת רחיצה: לכבוד שבת קודש, ויכוין לתת בזה נחת רוח להבורא יתברך שמו.

מה טוב ומה נעים שבכל ערב שבת וערב יום טוב ירחץ רגליו במים חמין, לפי שהשכינה רגלי' בחול יורדות מות, ובשבת מעלה אותם אז למעלה

3. בספר הקדוש של"ה [=שני לוחות הברית] (מסכת שבת, פרק תורה אור) כתב וזה לשון קדשו: ומשמע מכתבי הקודש דהאר"י ז"ל

בלא מים חמים אינם יכולים להרגיש חיות ושמחה של קדושת שבת עד הבוקר

4. בהנהגות קדושות של הרה"ק רא"צ מקאמארנא (בהקדמת ספר אור עינים חלק ב'), הנהגות שבת ויום טוב (אות ו') כתב: וקודם הכנסת שבת קודש צריך לטבול במקוה, וקודם הטבילה יזהר לרחוץ כל גופו במים חמים, ואם אין לו מרחץ, על כל פנים ירחץ פניו ידיו ורגליו במים חמים דייקא, כי בלא מים חמים אינם יכולים להרגיש חיות ושמחה של קדושת שבת עד הבוקר.

5. בספר שלחן הטהור (קאמארנא, זר זהב סימן ר"ס אות א') כתב: ורב סובר רשות (לרחוץ עצמו בערב שבת), יש בו סוד בסוד שם שקוצי"ת שם שבת, אשר הרוחץ זוכה אליו בשבת על ידי רחיצת פניו ידיו ורגליו.

